

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

15 iulie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecători – Liliana Catan, Ion Guzun, Iurie Diaconu, Constantin Alerguș,

a judecat fără citarea părților recursul ordinar declarat de procurorul în cadrul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2014, în cauza penală în privința lui

Carlașuc Angela Tudor, născută la 14 martie 1969, originară și domiciliată în s.Șireuți, r-nul Briceni.

Termenul examinării cauzei:

1. 18.08.2011 - 22.05.2012 - prima instanță,
2. 01.08.2012 - 05.02.2014 - instanța de apel,
3. 20.05.2014 - 15.07.2014 - instanța de recurs.

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

Colegiul penal lărgit asupra recursului,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Briceni din 22 mai 2012, Carlașuc Angela a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.45,248 alin.(5) Cod penal pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de ea.

Prin aceeași sentință a fost condamnat Pleșca Octavian, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. De către organul de urmărire penală Carlașuc Angela a fost pusă sub învinuire pentru faptul că, activînd în calitate de inspector superior al Biroului Vamal Briceni, fiind numită în această funcție prin ordinul șefului instituției nominalizate nr.25-a din 09.03.1999, fiind permanent abilitată în instituția nominalizată de stat cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcției publice de execuție prevăzute de art.11 al Codului Vamal al R.Moldova, art.8 al Legii cu privire la tariful vamal nr.1380- XIII din 20.11.1997, prevederile Legii cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul R.Moldova de către persoane fizice nr.1569 din 20.12.2002 și fișa postului de serviciu, inclusiv cu asigurarea respectării legislației vamale; exercitarea controlului asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii; determinarea de sine stătătoare a valorii în vamă a mărfurilor în conformitate cu metodele prevăzute de lege; adoptarea deciziilor în privința corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunțate de declarant; încasarea drepturilor de import și drepturilor de export; exercitarea controlului vamal și efectuarea vămuirii mărfurilor; etc, fiind în acest mod în conformitate cu prevederile art.123 alin.(1) Cod penal, persoană cu funcție de răspundere, la 30.03.2011 în intervalul de timp cuprins între orele 13.00 și 19.40, prin participare complexă, fiind în

înțelegere prealabilă cu cetățenii Pleșca Octavian și Bajurean Valentin, a contribuit activ la introducerea pe teritoriul R.Moldova, prin contrabandă, prin metoda eludării controlului vamal, prin Punctul de Control și Trecere a Frontierei de Stat Larga-Kelmenți, unde nominalizata efectua nemijlocit serviciul conform graficului aprobat, a mărfurilor care erau transportate cu autocamionul de model Peugeot Boxer, cu n/î BR AR 323, însoțite de către șoferul Bajurean Valentin, și anume a pieselor de schimb pentru autoturisme în asortiment, produse de firma „LSA” Slovacia, care erau împachetate în cutii din carton și erau ca încărcătură în autocamionul nominalizat, acțiuni manifestate prin aplicarea ștampilei cu nr.0395 eliberată de Serviciul Vamal, care-i aparține, pe talonul de control a autocamionului nominalizat, neefectuarea controlului vamal și efectuarea vămuirii mărfurilor, determinarea valorii în vamă a mărfii în conformitate cu metodele prevăzute de lege; încasarea drepturilor de import și drepturilor de export, prin care fapt a tolerat introducerea prin contrabandă, peste frontiera vamală a R.Moldova a mărfuri în proporții deosebit de mari, în valoare totală de 178 874,19 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care D.Carlașuc să fie condamnată în baza art.45, 248 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, invocând că instanța neîntemeiat a achitat inculpata, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de ea, deoarece probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul judecării cauzei, dovedesc integral vinovăția acesteia de săvârșirea faptei imputate, și anume prin declarațiile martorilor O.Botnari, care a explicat că la intrarea în R.Moldova pe tichetul de control prezentat de V.Bajurean deja era aplicată ștampila vamei R.Moldova și V.Bajurean, care a declarat că la rugămintea lui O.Pleșca dînsul s-a deplasat în regiunea Ucrainei pentru a aduce niște piese de schimb pentru automobile, pentru care de la dînsul nu au fost percepute careva taxe vamale și nu au fost întocmite careva declarații vamale, cît și probele scrise – procesul-verbal din 03.07.2011, prin care s-a examinat informația privind convorbirile telefonice de pe telefonul mobil cu nr.069468880 ce aparținea lui O.Pleșca, prin care s-a constatat că acesta ținea legătura cu nr.068108208 ce aparținea lui V.Bajurean și cu nr.069357615 ce aparținea lui A.Carlașuc, procesul-verbal din 03.07.2011, conform căruia au fost examinate informațiile privind convorbirile telefonice, prin care s-a constatat că persoanele implicate în comiterea infracțiunii de contrabandă săvârșită la 30.03.2011, V.Bajurean, O.Pleșca și A.Carlașuc, au purtat discuții telefonice doar în ziua de 30.03.2011, pînă la acea dată nu au purtat careva discuții; instanța neîntemeiat și-a bazat soluția de achitare doar pe declarațiile inculpatei, pe cînd acestea vin în contradicție cu restul probelor acumulate, prin care se respinge versiunea acesteia că în acea zi sistemul informațional lucra foarte greu și dînsa a fost nevoită să scrie pe foaie datele autoturismelor care ieșeau din țară, apoi le-a introdus în baza de date, deoarece conform informației parvenite de la Șeful Baroului Vamal Briceni și Șefului Direcției Regionale Supraveghere și Control a Frontierei de Stat „Edineț”, mijlocul de transport cu n/î BR AR 323 condus de către V.Bajurean, la 30.03.2011, a fost înregistrat la ieșire prin PTF Larga la ora 16.04 și, respectiv, ora 16.11, că la întoarcere, cînd V.Bajurean s-a apropiat de A.Carlașuc, dînsa se ocupa cu perfectarea unui proces-verbal, deoarece prin aceleași demersuri se atestă faptul că, V.Bajurean a intrat pe teritoriul R.Moldova, la 30.03.2011, ora 19.15 cu automobilul de model „Peugeot-Boxer”, cu n/î BR AR 323, iar inculpata a fost ocupată cu întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenția vamală în privința cet.S.Ivasiuc, între orele 16.00-17.00.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2014, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului.

Instanța de apel, analizând materialele cauzei și probele administrate de prima instanță, și anume declarațiile martorilor Gh.Guțan, O.Botnari, B.Bajurean, V.Rusnac și examinând probele scrise - tichetul de control al microbuzului de model „Peugeot-Boxer”, cu n/î BR AR 323, a concluzionat că probele aduse de partea acuzării în susținerea învinuirii formulate lui A.Carlașuc, nu confirmă vinovăția acesteia.

La fel, instanța de apel a conchis că verificarea actelor și aplicarea ștampilei la intrarea în țară a microbuzului condus de V.Bajurean nu a fost efectuată de A.Carlașuc, ultima l-a îndreptat la biroul vamal pentru a prezenta actele, pe care acesta le-a primit înapoi și a plecat, că organul de urmărire penală nu a stabilit cu certitudine, care tichet de control a fost anexat la materialele cauzei, deoarece pe tichetul de control au fost aplicate ștampile cu sens diametral opus, care pun la îndoială faptul care este acest tichet, de ieșire din țară sau de intrare și că O.Pleşca, folosindu-se de telefonul mobil cu nr.06948880, pe data de 30.03.2011, a ținut permanent legătura cu V.Bajurean și A.Carlașuc, că prin declarațiile martorilor V.Rusnac și Gh.Guțan s-a confirmat faptul că programul “Unipas” și accesul la internet în acea zi lucra cu întrerupere, iar prin declarațiile martorului V.Rusnac se confirmă declarațiile inculpatei A.Carlașuc, care a afirmat că a scris pe o foaie de format A4 datele automobilelor care ieșeau din țară și care au fost verificate de ea, iar mai târziu a introdus datele în program, foaia aruncând-o în coș.

Astfel, reieșind din probele administrate pe caz, instanța de apel, la fel ca și prima instanță, a ajuns la concluzia că partea acuzării nu a prezentat probe veridice ce ar demonstra că A.Carlașuc a săvârșit fapta incriminată ei.

5. Hotărîrea nominalizată a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de aceeași instanță, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțată asupra tuturor motivelor invocate în apel, astfel instanța de apel nu a analizat și apreciat obiectiv declarațiile martorilor O.Botnari, I.Cazacu, Gh.Guțan, A.Eladii, Ig.Bogaciuc, V.Rusnac, dar a preluat declarațiile inculpatei, date în prima instanță, care poartă un caracter de apărare și au ca scop eschivarea de răspundere penală; instanța neîntemeiat a indicat că organul de urmărire penală nu a lichidat divergențele apărute și nu a găsit o lămurire de ce pe tichetul de control au fost aplicate ștampile cu sens diametral opuse și care pun la îndoială faptul, care este acest tichet de ieșire din țară sau de intrare, deoarece din declarațiile martorului O.Botnari, căruia i-a fost prezentat acest tichet de control, rezultă că ștampila este amplasată pe tichetul respectiv cu nr.11, la intrare în R.Moldova, care a fost aplicată la terminarea contorului. Pînă a fi aplicată ștampila dată pe acest tichet erau două ștampile a grănicerului și a vameșului ucrainean, a vameșului ucrainean era de ieșire din Ucraina și intrarea în R.Moldova, iar a grănicerului ucrainean este de ieșire din R.Moldova și intrare în Ucraina, dînsul a primit tichetul pe care deja era aplicată ștampila vamei R.Moldova; eronat instanța la baza soluției de achitare a inculpatei a pus declarațiile martorului V.Bajurean, pe cînd din acestea dimpotrivă rezultă vina inculpatei, precum incorect au fost apreciate și probele scrise la care a făcut referire instanța, deoarece, reieșind din convorbirile telefonice, s-a dovedit faptul că persoanele ce au fost implicate în comiterea infracțiunii de contrabandă săvârșită la 30.03.2011 sînt V.Bajurean, O.Pleşca și A.Carlașuc, care în acea zi au purtat discuții telefonice, astfel că în cauză au fost stabilite circumstanțele cauzei și vinovăția inculpatei în cele incriminate.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând seama de opinia inculpatei expusă în referință, prin care a solicitat respingerea acestuia, ca fiind inadmisibil, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar nepronunțarea instanței asupra acestora echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Contrar dispozițiilor legislației procesual penale vizate, instanța de apel în decizia sa nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului în susținerea cerințelor privind casarea hotărârii primei instanțe, expuse în pct.3 al prezentei decizii.

Astfel, în apel procurorul a invocat ilegalitatea sentinței contestate, pe motiv că prima instanță, achitând-o pe A.Carlașuc de sub învinuirea în comiterea infracțiunii imputate, nu a luat în considerație cumulul de probe administrate pe cauza dată și nu a dat o apreciere obiectivă acestora, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, neîntemeiat a ignorat conținutul depozițiilor martorilor Gh.Guțan, O.Botnari, V.Bajurean și V.Rusnac, concluziile raportului de expertiză grafoscopică, cât și restul probelor materiale enunțate la pct.3 al prezentei decizii, care, în opinia acuzării, confirmă vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul penal constată că instanța de apel, menținând sentința primei instanțe, nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate în cauză, nu a verificat și nu s-a pronunțat asupra tuturor temeiurilor invocate de procuror în apel, care susține că vinovăția inculpatei se dovedește prin totalitatea de probe administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în ședința de judecată, cărora instanțele de judecată le-a dat o apreciere neobiectivă.

Astfel, instanțele nu au apreciat procesele-verbale de examinare a tichetului pe care era amplasată ștampila cu nr.0395, de examinare a informației privind convorbirile telefonice de pe telefonul mobil cu nr.069468880 de care se folosea O.Pleşca, prin care s-a constatat că acesta ținea legătura cu nr.068108208 ce aparținea lui V.Bajurean și cu nr.069357615 ce aparținea lui A.Carlașuc, de examinare a informațiilor privind convorbirile telefonice, prin care s-a constatat că persoanele implicate în comiterea infracțiunii de contrabandă săvârșită la 30.03.2011, V.Bajurean, O.Pleşca și A.Carlașuc, au purtat discuții telefonice doar în ziua de 30.03.2011 în coroborare cu alte probe, și anume cu declarațiile martorilor: - O.Botnari, care a declarat că V.Bajurean s-a apropiat de colaboratorul vamal A.Carlașuc, cu care au discutat ceva între ei, după care A.Bajurean a prezentat tichetul de control pe mijlocul de transport pe care îl conducea, unde era aplicată ștampila serviciului vamal sub nr.0395, în baza căruia i s-a permis trecerea mijlocului dat de transport și careva declarații pe marfa transportată nu a prezentat; - V.Rusnac, care a relatat că dânsul personal nu a verificat mijlocul de transport condus de V.Bajurean, însă în urma verificării bazei de date a stabilit că acesta a fost înregistrat sub parola lui, iar pe tichetul privind trecerea controlului era aplicată ștampila cu nr.0395, ce aparținea lui A.Carlașuc, la ștampilă în afară de vameș nimeni nu poate avea acces; - G.Guțan, care a

relatat că informația despre trecerea unității de transport de către V.Bajurean în baza de date a fost înregistrată sub parola lui V.Rusnac, însă ștampila pe tichetul liber de vamă a fost aplicată de către A.Carlașuc, pe când conform fișei de post, persoana care este responsabilă de unitățile de transport la ieșirea din țară, nu este în drept să perfecteze controlul unităților de transport care intră în țară, responsabil de care în acea zi a fost V.Rusnac; - A.Bajurean, potrivit cărora dînsul a pus actele pe fereastra buticului de la vameși, unde se afla un bărbat și o femeie, dar cine i-a aplicat ștampila pe talonul de verificare nu a văzut, după care i-a fost aplicată și ștampila serviciului de grăniceri, careva taxe vamale nu au fost percepute de la el și nu a întocmit careva declarații, pe perioada dată dînsul a ținut legătura cu O.Pleşca, care mereu îl telefona pe telefonul său mobil cu nr.068108208 de pe nr.069468880.

Astfel, instanța pripit a concluzionat că de către partea acuzării nu au fost aduse careva probe în susținerea învinuirii înaintate inculpatei A.Carlașuc, și precum că telefonul mobil cu nr.06948880 nu aparține lui O.Pleşca și nu s-a dovedit că la 30.03.2011 dînsul a folosit acest telefon mobil, fără a da o careva apreciere declarațiilor lui V.Bajurean, care cert a indicat că anume O.Pleşca ținea legătura cu el de pe acest telefon, inclusiv și informației Șefului Baroului Vamal Briceni și Șefului Direcției Regionale Supraveghere și Control a Frontierei de Stat Edineț, potrivit cărora mijlocul de transport cu n/î BR AR 323, condus de către V.Bajurean, a intrat pe teritoriul R.Moldova la 30.03.2011, ora 19.15, iar procesul-verbal cu privire la contravenția vamală în privința cet.S.Ivasiuc, a fost întocmit de A.Carlașuc între orele 16.00-17.00, prin ce se infirmă declarațiile inculpatei date în acest sens.

Totodată, instanța punînd la baza achitării inculpatei declarațiile acesteia, precum că pe foaia A4 dînsa a înscris automobilele care ieșeau din țară conduse de A.Comarovschi și R.Calancea, inclusiv și automobilul condus de către V.Bajurean, nu a verificat, dacă primele unități de transport au fost înregistrate în calculator sub parola lui A.Carlașuc și la ce oră acestea au ieșit din țară, iar dacă au intrat în țară, la ce oră și sub parola cărui vameș au fost înregistrate, fără a le da o apreciere în coroborare cu alte probe, inclusiv și cu lista unităților de transport înregistrate la postul vamal la data de 30.03.2011 prezentată de Serviciul Vamal.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel la judecarea apelului a comis erori de drept, prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele prin care să se întemeieze soluția adoptată.

Erorile menționate sînt erori de drept procedural și se încadrează în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Avînd în vedere că erorile de drept invocate nu pot fi corectate de către instanța de recurs, decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, avînd în vedere prevederile art.93, 95, 101 Cod de procedură

penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărîre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în cadrul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2014, în partea achitării lui Carlașuc Angela în baza art.45,248 alin.(5) lit.b), c), d) Cod penal, în cauza penală în privința acesteia și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărîrii atacate se mențin.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată publicată la 30 iulie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Iurie Diaconu

Constantin Alerguș